CATALANS:

Els problemes nacionalistes plantejats en els diversos Estats d'Europa, estan essent, en gran part, resolts; en la seva totalitat, reconeguts i posats en vies de solució. Únicament el plet nacional de Catalunya resta no solament per a resoldre, sinó àdhuc negada ENCARA la seva existència, per part de determinats sectors que exerceixen o estan en pla d'exercir les funcions de Govern del País.

Quan tots els pobles que lluitaren pel reconeixement de la llur personalitat política es presten a gaudir el goig de la Llibertat ben guanyada, i un afany de reconstrucció mou aqueixes Pàtries en el desig d'aportar els fruits de les llurs característiques nacionals a l'obra comú de la civilització, Catalunya es sent encara ofegada dins una anquilosada organització estatal, que, feble i vulnerable per totes les imposicions, totes les corrupcions i totes les violències, únicament manté la seva coherència per a l'obra negativa de resistir-se impermeable a tota renovació i a la comprensió de les lícites reivindicacions dels pobles, com Catalunya, a ella sotmesos, en la consciència dels quals arrela, com lògica seqüència d'aquest espectacle, i cada vegada amb major fermesa, el convenciment que sols a un estat d'imposició poden fiar el reconeixement efectiu de llurs drets.

No existeix, en la direcció de l'Estat espanyol, aquella elemental condició de govern, consistent—per la comprensió de les realitats presents i la previsió de

les futures — en dominar el curs dels esdeveniments o en situar-se, davant dels que fatalment deuen produir-se, en una posició intel·ligent que permeti conservar aquesta apariència de dominació i, amb ella, el prestigi del poder públic i de l'Estat tot sencer, de fracás en fracás i de desfeta en desfeta, ha arribat al més lamentable descrèdit.

Per ço, quan Catalunya, políticament desorientada, descoratjada per dissencions interiors, atuïda per reflexes que en la nostra terra — espiritualment i econòmicament lligada amb els pobles d'Europa—ha tingut la liquidació dels transcendentals problemes econòmics i socials de la post-guerra, ha moderat l'energia en els seus clams de Llibertat i de Justícia, s'ha donat per renunciada la nostra demanda i per extingida la nostra acció, atrevint-se inclús a iniciar contra nosaltres, potser per via d'assaig, atacs parcials encaminats a rependre'ns les minces posicions guanyades o a desposseir-nos d'altres que ens són consubstancials.

Sortosament, sobreposant-se a les errors de la seva política, aixecant la seva espiritualitat per damunt les angúnies del seu viure—fruit dels desacerts, de la incomprensió i del desamor amb què ha estat governada,—Catalunya s'arbora novament en la flama del patriotisme i obira, a la seva llum, el camí a seguir.

Comprenent que en la vida dels pobles com en la dels homes, el temps no passa debades i que hi ha momenís irreparables, Catalunya es disposa a guanyar el temps llastimosament perdut i a situar-se definitivament davant de l'enemic: l'Éstat opressor.

Doncs bé, per a organitzar i mobilitzar l'Éxèrcit de la Pàtria, algú ha de donar el mot d'ordre. No el poden donar els nostres massa nombrosos grups polítics, perquè llur veu tindria un so fragmentari i parcial que seria ingrat als demés.

Per això nosaltres, que constituïm l'organització social més forta i més pura que ha creat el Catalanisme, sentim la responsabilitat d'aquest acte i anem a cumplir-lo. Així la nostra veu humil no oferirá dubtes a cap nacionalista sobre la noblesa i el desinterès de la intenció.

La mobilització total de les nostres forces ha de precedir a la batalla. Nosaltres ens permetem assenyalar, àdhuc, una data exacta per a aquesta mobilització: la diada del

~~DEU DE SETEMBRE PROPER~~

22 D'OCTUBRE PROPER

Nosaltres convidem, doncs, a tots els nacionalistes catalans a refermar en el susdit dia 10 de setembre d'enguany la seva fe en Catalunya, a prestar en ell

JURAMENT A LA PÀTRIA

Nosaltres proposarem, fins i tot, la fórmula d'aquest jurament: una fórmula breu, senzilla, sense elucubracions i sense mixtificacions: que tots puguin capir-la i tots puguin aprovar-la.

Demanem, doncs, a tots els patriotes catalans, organitzats en associacions de tota mena de fidelitats, que per al dia 10 de setembre d'enguany aprovin i ratifiquin una DECLARACIÓ que de tots serà coneguda oportunament.

Ens adrecem especialment a tots els nacionalistes, sigui la que es vulgui la seva denominació partidista, que exerceixin càrrecs d'elecció popular en els pobles, viles i ciutats de Catalunya, per a que en la sessió municipal del dia més aprop al 10 de setembre, facin aprovar allí on siguin majoría, com acord consistorial, l'esmentada Declaració o la sotscriguin com expressió de la voluntat dels partits que representin en la Corporació municipal. Si, per dissort, algun Ajuntament fos encara clos tancat al sentiment de pàtria, els nacionalistes de la localitat poden aprovar la DECLARACIÓ, adaptant-la convenientment, en l'acte que els sembli oportú celebrar.

I tots procuraran donar-hi la solemnitat adequada per a que la voluntat de Catalunya es manifesti esplèndida i incontrovertible per a aquells que hauran d'escoltar-la.

Els acords susdits seran remesos amb la major urgència a les Oficines d'aquest Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, i per al mateix dia 10 de setembre nosaltres convocarem al poble de Barcelona i totes les representacions catalanes que vulguin ajuntar-s'hi, a una

GRAN MANIFESTACIÓ

UN GRANDIÓS ACTE

per a fer conèixer a la Mancomunitat de Catalunya la voluntat del nostre poble de que aquest organisme, que és l'inici del Govern catalá, sigui *immediatament*, definitivament, el que representi i exerceixi la sobirania catalana.

A totos els patriotes catalans entreguem la nostra iniciativa, sense cobejances personals ni dalers partidistes, que són incompatibles amb la història i la composició de la nostra Entitat. Realitzats els actes del 10 de setembre, que nosaltres confiem tindran la grandesa de la finalitat que ens proposem, donarem per finida la nostra tasca. Mobilitzat l'exèrcit de la Pàtria, nosaltres, senzills soldats, ens confondrem humils en els rengles, esperant oir i obeir la veu ardenta de manament, que el porti a la lluita i a la Victòria...

Pel Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria

EL CONSELL DIRECTIU

OFICINES: Rambla de Santa Mònica, 25. - BARCELONA

Editorial Catalana, Mallorca, 257-259

DECLARACIÓ

Nosaltres que representem la voluntat de .....

..... (nom de la localitat).

PROCLAMEM el fet de Catalunya-Nació.

RECLAMEM per a la Nació Catalana el dret de regir-se per un Govern propi, i

DECLAREM la voluntat del nostre Poble d'ajudar a la immediata institució d'aquest Govern, el qual ha de conduir la Nació Catalana a complir els seus destins en la Història dels pobles.

Fou pres l'anterior acord per .....

..... en ..... de 1922.